

søger ind i en aktiv forskerkarriere. Derfor er jeg og regeringen indstillet på, at alle initiativer, der måtte komme fra forskningen, til at øge balancen, til at sikre, at vi får flere kvinder ind, også bliver imødekommet.

Derfor er jeg glad for at kunne sige, at flere forskningsråd faktisk arbejder på den sag, og senest har Det Samfundsvidenskabelige Forskningsråd nu selv ønsket af Ligestillingsrådet at få mulighed for at opslå stillinger, hvor man kan se, at de stillinger altså er målrettet mod at sikre, at der også er kvinder, der søger stillingerne.

Det er ikke noget, der kommer fra oven, det er noget, der kommer fra forskningsverdenen selv, og det har jeg i øvrigt tænkt mig at angive en positiv holdning til, så vi sikrer, at vi får rettet op på den ubalance, som jo har optaget Folketinget igennem ganske mange år, og hvor resultaterne har været alt for få. Der skal sikres en bedre balance mellem kønnene.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jamen så er jeg nødt til at sige til ministeren her på falderebet, at Fremskridtspartiet fundamentalt er modstander af, at man skal oprette stillinger for at sikre kvindelige forskere.

Jeg vil meget gerne stå som den, der respekterer forskere uanset køn. Jeg synes, det er foragteligt, hvis mænd eller kvinder kan stille sig op og sige, at det ene køn skulle være bedre til at forske end det andet. Jeg vil tro, der er en utrolig masse emner, hvor kvinder er bedre end mænd, og så skal vi heller ikke have kønskvotering dér.

Ministeren siger godt nok: Jeg vil ikke have kønskvotering. Ja tak, men samtidig siger han, at han vil have målrettede stillinger for kvinder. Det er en utidssvarende indstilling, som jeg tror ministeren er blevet påduttet af visse andre i det parti, han kommer fra.

(Kort bemærkning).

Sonja Mikkelsen (S):

Vi har jo igennem mange år kunnet registrere en vældig udvikling i ligestillingen imellem mænd og kvinder i det danske samfund. Det har vi kunnet registrere i den offentlige sektor, vi har kunnet registrere det i virksomheder. Vi har også registreret, at virksomheder i høj grad gør en indsats for at tiltrække kvinder til stillinger, hvor man tidligere traditionelt udelukkende tiltrak mænd, bl.a. for at gøre rekrutteringsgrundlaget for lederne i virksomhederne bredere. Man har erkendt, at også kvinder har en plads i den

sammenhæng og også kan være til fordel for virksomhederne.

Vi ved, at masser af kvinder, der er dygtige kandidater, af forskellige årsager ikke søger videre som forskere, selv om de har potentialet til det, og selv om de ville være yderst velkvalificerede til det. Det skyldes nogle mekanismer, som somme tider kan være svære at få øje på, usynlige mekanismer, som vi skal arbejde med, og som man også arbejder med på de videregående uddannelser.

Man har måske nok ikke gjort nok. Man ved måske heller ikke helt præcis, hvad det egentlig er, der holder kvinderne væk, om det er miljøet, om det er dem, der rekrutterer, som af en eller anden årsag er blinde på det ene øje i forhold til de kvindelige kvalifikationer. Men det, der er dybden i det her, er jo, at de kvinder, der fravælger en forskerkarriere, eller som bliver fravalgt af forskellige årsager, udgør et potentiale, et dygtigt, velkvalificeret potentiale, som går tabt for den danske forskningsverden.

Vi har ganske enkelt ikke råd til fortsat at acceptere, at det er sådan. På den måde får vi jo de næstbedste mænd, hvor vi kunne få de bedste kvinder, og det er det, indsatsen helt centralt drejer sig om, når vi taler om ligestilling.

(Kort bemærkning).

Annette Just (FP):

Jeg håbede da også, at jeg kunne få fru Sonja Mikkelsen op på talerstolen, for jeg ved jo godt, hvem det er, der står bag udtalelser som disse.

Når fru Sonja Mikkelsen siger, at når man nu er begyndt at ansætte kvinder, er det, fordi man er begyndt at kunne se, at kvinder har en anden mulighed i det private erhvervsliv. Det kan jeg godt give fru Sonja Mikkelsen meget ret i.

Min opfattelse er, at når man ansætter kvinder, er det, fordi det er den bedste mand til jobbet. Ja, jeg bruger udtrykket den bedste mand til jobbet, fordi jeg heldt ærligt mener, at i det private erhvervsliv, som det også burde være i det offentlige, er vi alle sammen mennesker, når vi bliver ansat til et job. Derfor bør der ikke være forskel, og jeg tror ikke på, at man bliver fravalgt til et job.

Men til gengæld har fru Sonja Mikkelsen evig ret i, at der er nogle, der fravælger, altså kvinder, der selv fravælger at gå videre. Og jeg behøver vel ikke at sige, at der er én væsentlig forskel på kvinder og mænd. Det er jo altså, at det er kvinderne, der får børnene.